

Читаємо на канікулах

Зимові легенди для дітей

ПРО СНІГ

Одного разу з'явився сніг. Він не мав кольору і коли була зима, то люди його не бачили. Пішов він до фіалки, та й каже:

— Фіалко, дай мені свій гарний фіолетовий колір, щоб я був такого ж кольору.

А фіалка відповідає:

— Цей колір тільки мій і я не хочу щоб його мав хтось інший.

Пішов сніг далі шукати собі колір. Довго він блукав і натрапив на троянду, каже:

— Трояндо, в тебе такий колір, як у королеви! Чи можеш ти зі мною ним поділитися?

— Вибач, але якщо ти будеш мати мій колір, то всі будуть захоплюватися не лише моєю красою, а й твоєю, тому я не дам тобі свого кольору.

Ще в багатьох рослин просив кольору сніг та ніхто з них не поділився. Пішов сніг з поганим настроєм до лісу. Зустрів його підсніжник та й питає:

— Чому ти такий сумний?

Сніг розповів свою історію про пошук кольору, а коли закінчив, то підсніжник запропонував йому свій колір. Сніг був дуже вдячний квітці і коли він взимку випадає, то зігріває підсніжник в знак подяки.

Читаємо на канікулах

Зимові легенди для дітей

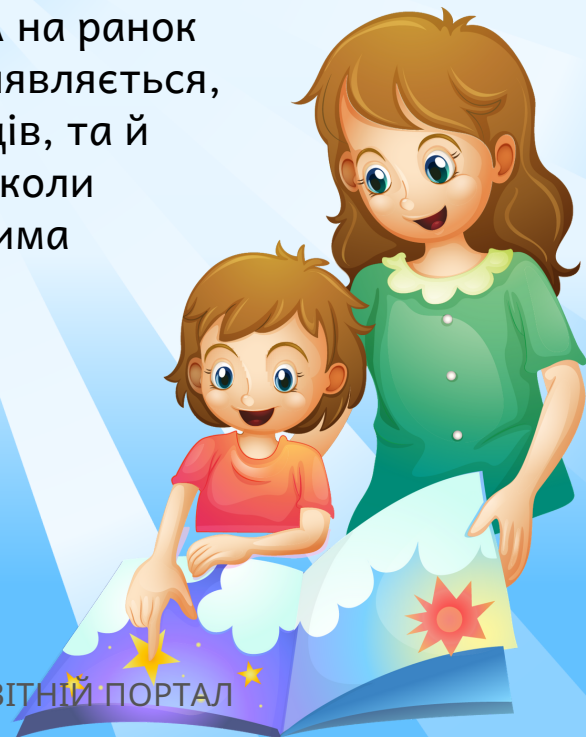
ПРО ЗИМУ

Жила-була Зима. У хорошій хатинці, з крижаною підлогою, морозною візерунковою стелею, і розмальованими вікнами. Хата ця стояла в дрімучому лісі. Якось так виходило, що влітку ні хати, ні Зими ніхто не бачив. А в морозний час – все ніби було на місці. І будинок, і господиня його.

І ось одного разу, коли господиня Зима робила з білих сніжків повітряний торт, вона побачила на порозі свого будинку дівчинку. В ліс дівчинка прийшла разом зі своїм дідусем; вони вибирали найкрасивішу ялинку на Новий Рік. Але дідусь десь загубився і дівчинка злякалася. А за вікном потихеньку сутеніло.

Дівчинка було зажурилася, але господиня Зима затіяла з нею гру. Потрібно було назвати якнайбільше зимових слів. Хто слів знає більше, той і виграв.

«Метелиця, паморозь, іній, сніг, хуртовина, завірюха, сніжинки ...», – багато слів назвали гравці. Незабаром дівчинка сама не помітила, як заснула. А на ранок господиня Зима привела в дім дідуса. Виявляється, він зустрів в лісі дванадцять братів місяців, та й забалакався з ними. То-то було радості, коли дідусь з онукою зустрілися. Господиня Зима дала їм свої снігові сани, і вони вирушили додому.

Читаємо на канікулах

Зимові легенди для дітей

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ ТА ТРИ МІШЕЧКИ ЗОЛОТА

Якось давним-давно жив Миколай. Був він родом з досить забезпеченої сім'ї, але при цьому не цурався бідних і допомагав, чим міг.

Так ось одного разу дізнався він про одного нещасного селянина, який збанкрутував в одну мить. У того бідолахи було троє дочок на виданні. У ті далекі часи без приданого було просто неможливо вийти заміж, тому дочкам довелося би йти важко працювати або піти в блуд, щоб хоча б прогодуватись.

Зглянувся Микола над бідними дівчатами, і пробравшись тихо до їхнього будинку посеред ночі вкинув у віконце три мішечки із золотом для кожної з дочок. Ось так Миколай, тоді ще молодий священик, врятував трьох дівчат від важкої долі.

